

ПЕРЕДМОВА

Активний цілеспрямований рух України у напрямку інтеграції до європейської спільноти, асоціації з Європейським Союзом потребує розроблення нових і підвищення якості чинних механізмів та інструментів регулювання суспільних відносин. Адже, незважаючи на 23-річний досвід державотворення, в Україні прямо чи опосередковано переважають адміністративні методи регулювання природокористування. З огляду на особливу роль природно-ресурсного потенціалу в розбудові держави на шляху до економічного й правового зближення з інституціональним забезпеченням ЄС слід вказати на гостру актуальність екологічної модернізації механізмів і методів регулювання природокористування й охорони навколишнього середовища. Вільний ринковий механізм регулювання суспільних відносин щодо володіння, користування та розпорядження природними ресурсами й охорони довкілля повинен оптимально доповнюватися державним впливом, що забезпечить узгодження суспільних і приватних інтересів природокористування на засадах сталості.

У цьогорічному збірнику висвітлено широкий спектр теоретико-методологічних і прикладних аспектів економіки природокористування, екологічної та ресурсної політики, управління соціо-еколого-економічними системами, інституціонального забезпечення й формування стратегічного потенціалу сталого розвитку. У контексті євроінтеграційних та геополітичних викликів сьогодення особливу увагу присвячено методології вартісних оцінок імплементації екологічних директив ЄС в Україні. Висвітлено стан і проблеми нормативно-правового забезпечення сталого розвитку як концептуального орієнтиру економічної політики.

Автори зробили значний внесок у вирішення проблем теорії та методології економіки природокористування. Описано методичні підходи до вдосконалення економічної оцінки природного багатства України. Висвітлено особливості застосування економічних механізмів природокористування та охорони довкілля. Розглянуто еколого-економічний потенціал сталого регіонального розвитку. Проаналізовано предметний зміст розвитку природно-господарських систем у просторовій економіці. При цьому особливу увагу присвячено екологічній освіті як важливому інструменту сталого розвитку. Перспективні результати наукових досліджень можуть забезпечити вирішення актуальних проблем регулювання земельних відносин, водного господарства, лісового сектору, надрокористування в контексті сталого розвитку.

Обґрунтовано рекомендації щодо капіталізації природних ресурсів в Україні, виділено особливості капіталізації земельних ресурсів. Набули подальшого розвитку еколого-економічний механізм та інвестиційне забезпечення раціонального землекористування й відтворення земель. Запропоновано новітні підходи до безпеки водних ресурсів України, комплексної оцінки ресурсу та імплементації орендних відносин у сферу водокористування. Сформульовано організаційно-економічні засади вдосконалення системи підтримки прийняття управлінських рішень у лісовому секторі, запровадження капіталізації лісових ресурсів. Викладено теоретичні проблеми дослідження сільських територій, моніторинг їх екологічно сталого розвитку. Формалізовано оптимальну для України макроекономічну модель формування потенціалу сталого розвитку. Обґрунтовано модель ресурсно-функціонального забезпечення ефективності системи управління розвитком стратегічного потенціалу.

Редакційна колегія збірника сподівається, що наведені результати наукових досліджень відомих науковців, досвідчених фахівців, молодих учених і аспірантів стануть корисними як дослідникам теоретичних, методологічних, методичних та прикладних проблем раціонального використання, охорони й відтворення природно-ресурсного потенціалу і навколишнього природного середовища, забезпечення екологічної безпеки соціально-економічного розвитку й життєдіяльності людини, так і широкому колу зацікавлених осіб, а також органам державної влади та місцевого самоврядування, суб'єктам господарювання відповідно до їх компетенції.